

van het opgehaalde bedrag krijgt, legt Lemmens uit. “De geldgever en geldnemer komen via ons het rentepercentage overeen. Wij krijgen dus zelf geen rente, maar alleen een fee als een deal succesvol is.” Dat is het geval als er daadwerkelijk genoeg geld is opgehaald om de praktijk te kunnen financieren. Ze hebben er belang bij dat zowel geldnemer als –gever vertrouwen hebben in het proces. Dat is ook de reden, zegt Lemmens, dat ze een goedkeuring van de Autoriteit Financiële Markten (AFM) hebben aangevraagd en gekregen. De verwachte dealflow komend jaar ligt tussen de twee en drie miljoen euro.

Ontzorgen

Tailwind is op dit moment naar eigen zeggen het enige bedrijf dat in de mondzorg een manier van alternatieve financiering aanbiedt. Lemmens ziet de banken niet direct als absolute concurrent, en andersom ook niet, denkt hij. “We hebben allebei bepaalde ‘risk appetites’ en daar horen bepaalde investeerders bij: de bank, of informele investeerders die wij hebben. Er bestaat voor ons allemaal ruimte.” De komende tien jaar zal van de 8600 praktijken die er nu zijn, dertig procent van eigenaar wisselen, schat Lemmens. “Dan heb je het al snel over een bedrag van een miljard dat gefinancierd moet worden bij overnames. Dat is heel veel geld.” Over tien jaar wil Tailwind een significant deel van de markt in handen hebben. Een marktaandeel van tien procent moet haalbaar zijn, denkt Lemmens. Dit kan, legt hij uit, omdat Tailwind het risico spreidt en niet, zoals een bank, op één balans plaatst. De verwachting is dat de gemiddelde praktijk tussen de vier en zes procent aan rente zal betalen, afhankelijk van onder meer zekerheden en garanties. Lemmens: “Tandartsen zijn heel goed in hun vak en willen dat de rest zo eenvoudig mogelijk is. Met ons platform willen we de tandarts graag ontzorgen.”

Een mogelijke bedreiging die het bedrijf ziet, is wanneer een andere firma die nu iets soortgelijks doet voor andere industrieën, ook de dentale markt op gaat. Ook wanneer blijkt dat de ketenvorming in Nederland alsmaar verder gaat, wordt het lastig voor Tailwind. Maar: “We hebben de indruk dat veel tandartsen de wens hebben in een eigen praktijk te werken. We denken dus dat daar mogelijkheden genoeg zijn”, aldus Lemmens. Momenteel doet Tailwind alleen zaken op de Nederlandse markt, maar daar willen ze in de toekomst graag verandering in brengen. “Het concept leent zich uitstekend om uit te breiden in het buitenland. Op dit moment vinden wij het belangrijk om te helpen met de behoefte die in Nederland bestaat en Tailwind hier succesvol te maken.”

RICHARD MASTWIJK

Wirwar

Regels moeten leiden tot duidelijkheid. Als maatschappij hebben we behoefte aan die duidelijkheid. Echter, het bedenken van duidelijke regels is geen sinecure. Er zijn altijd weer uitzonderingen en aanpassingen op de heldere hoofdregel. Het zijn dus de regels op of naast de regels, die de regels zo onduidelijk maken. Daarbij komt nog de jurisprudentie, die uitleg en invulling aan de regels geeft. Om nog maar niet te spreken van internationale regels, die de nationale regels beïnvloeden of zelfs overrulen. Een mooi voorbeeld van een overkill aan regels vind ik onze hypotheekrenteaftrek. Diverse kabinetten hebben regels bedacht om die te versoberen. Eigenwoningreserve, maximum leenbedrag en nog veel meer creatieve gedachten. Het laatste wapenfeit betreft de stapsgewijze afbouw van het tarief voor de aftrek. Betaalt u belasting in de hoogste schijf, 52 procent, dan krijgt u ieder jaar een half procentje minder terug over de betaalde hypotheekrente. In 2017 is dit nog 50 procent.

Deze regel kan conflicteren met de Wet Hillen. Die geeft een vrijstelling van het eigenwoningforfait bij geen of een geringe hypotheek. Mocht er toch een kleine aftrek overblijven, ook al bedraagt deze maar één euro, dan is deze wet niet van toepassing en heeft u een aftrekpost. Met resultaat: een heffing van 52 procent over het eigenwoningforfait en een teruggave van 50 procent over de hypotheekrente. U betaalt dus toe! Omdat de aftrek wordt afgebouwd naar 38 procent, kan het uiteindelijke verschil oplopen naar 14 procent. Een logische zet zou kunnen zijn om die éne euro niet te betalen of af te trekken. Dan was ook het ‘advies’ van minister Blok, om de rente in dergelijke gevallen niet op te voeren en dus van de Wet Hillen gebruik te maken. Helaas is dat wettelijk niet toegestaan en staatssecretaris Wiebes heeft dat ook bevestigd. Op zich natuurlijk verwarrend als twee bewindslieden tegenstrijdige uitlatingen doen. Maar ach, wie kan er nog wegwijs in deze wirwar.

Richard Mastwijk is consultant bij van helder.
Wilt u reageren op deze column? nt@nmt.nl.